

Hà Minh Lý

Ký Thiệt

Đầu thập niên 1970, ông Nguyễn Hữu Dương là một thẩm phán ở Việt Nam, làm Hội thẩm tại Tòa Thượng thẩm Sài-Gòn, được biết là một thẩm phán công minh, và giỏi luật lý. Vì bất đồng ý kiến với Tối Cao Pháp Viện về một chuyện gì đó, ông Nguyễn Hữu Dương bị chuyển ra Tòa Thượng Thẩm Huế. Thay vì thi hành lệnh trên, Thẩm phán Dương xin từ dịch, và xin gia nhập Luật Sư Đoàn Sài-Gòn.

Theo Nội Quy của Luật Sư Đoàn Sài-Gòn, thẩm phán có ba năm thâm niên được miễn tập sự nhưng phải “đi chào” các luật sư trong Hội Đồng Luật sư Đoàn. Ông Dương không đi chào, vì vậy ông bị LSD không chấp nhận tư cách luật sư của ông, và vì vậy ông đã cộng tác với Văn phòng LS Nguyễn Phượng Yêm với tư cách tham vấn pháp luật, đồng thời phụ trách mục bình luận thời sự trên Nhật báo Chính Luận với bút hiệu Hà Minh Lý, ngụ ý bất bình với tình trạng thiếu công lý trong xã hội Việt Nam chậm tiến.

Sau 30.4.1975, cựu Thẩm phán Nguyễn Hữu Dương lưu vong tị nạn ở Canada, chắc đã có dịp thấy tại những nước văn minh tiên bộ nhất thế giới, cũng vẫn ở trong tình trạng “hà minh lý”, hay phi lý, hơn Việt Nam. Ngày nay, nếu ông Nguyễn Hữu Dương còn trên dương thế, chắc ông cũng phải điên cái đầu về chuyện phi lý liên quan đến chú bé Charlie Gard đang gây náo động cả thế giới.

Chú bé Charlie chui bụng mẹ ra chào đời ở London, Anh Quốc, mười một tháng trước đây với một căn bệnh rất lạ và hiếm gọi là “mitochondrial DNA depletion syndrome” (MDDS) gây ra chứng suy nhược bắp thịt và chấn thương não bộ ngày càng nặng thêm. Chú bé không trông thấy gì, không thể nghe được âm thanh bên ngoài, và cũng không thể thở nếu không nhờ một máy bơm hơi trợ lực. Chú được nuôi sống cũng bằng một ống đưa sữa vào bộ tiêu hóa.

Bảo hiểm sức khỏe ở nước Anh là một hệ thống quốc doanh, do nhà nước lo, không có bệnh viện tư. Các bác sĩ tại Bệnh viện Nhi đồng Great Ormond Street (GOSH) ở London chẩn bệnh chú bé Charlie và nói rằng đây là một căn bệnh không thể chữa trị và điều tốt nhất cho chú bé là để chú được chết êm ái (bằng cách rút ống thở). Cha mẹ chú bé, Chris Gard và Connie Yates, không đồng ý, muốn đưa con ra ngoại quốc chữa trị, còn nước còn tát. Bệnh viện Nhi đồng GOSH đưa nội vụ tra tòa, xin rút ống thở khỏi Charlie mà không cần sự đồng ý của cha mẹ chú bé. Tòa chấp thuận. Cha mẹ Charlie kháng án, qua hết tòa này tới tòa khác, từ tòa dưới tới tòa trên, kể cả Tòa Tối Cao. Chú bé Charlie nổi tiếng khắp thế giới khi Giáo Hoàng Francis và Tổng thống Donald Trump lên tiếng, đề nghị giúp đỡ.

- Giáo Hoàng Francis xin chính phủ nước Anh nủ lòng thương đưa bé, cho phép cha mẹ Charlie đưa con họ sang La-mã điều trị tại Bệnh viện Nhi đồng Bambino Gesù, nhưng thỉnh cầu này đã bị tòa án Anh bác bỏ.
- Tổng thống Trump đích thân tweet, cho biết sẵn sàng giúp đỡ để đưa bé Charlie sang Mỹ điều trị. Quốc Hội Hoa Kỳ đã cấp quốc tịch Mỹ cho Charlie, tạo sự dễ dàng và nhanh chóng trong việc đưa bé sang Mỹ. Hai bệnh viện tại Mỹ tuyên bố sẽ miễn phí cho Charlie trong một chương trình điều trị thử nghiệm, và đề nghị gửi sang Anh một loại thuốc mới để cho Charlie uống, nếu chính phủ Hoàng gia Anh không cho chú bé đáng thương xuất cảnh.

Tất cả đều như những tiếng kêu trong sa mạc. Tối Cao Pháp Viện Hoàng Gia Anh, y án các tòa cấp dưới, chấp nhận quan điểm của các bác sĩ trong hệ thống y tế quốc doanh nước Anh, lập luận rằng bệnh của bé Charlie là không thể chữa trị, dù bất cứ tại đâu, mọi cố gắng (để thử loại thuốc mới) chỉ gây thêm đau đớn cho đứa bé, do đó cấm cha mẹ Charlie đưa con họ ra ngoại quốc để trị bệnh, mà cũng không được cho bé “uống thử” các loại thuốc mới không do các bác sĩ của nước Anh cho toa.

Cha mẹ Charlie kháng cáo bản án này lên Tòa Án Nhân Quyền Âu Châu. Sau khi cứu xét hồ sơ, ngày 27.6.2017 tòa này tuyên bố không can thiệp vào quyết định của các tòa án nước Anh. Các thủ tục tranh tụng đã kéo dài bốn tháng, từ tháng ba tới tháng bảy, bé Charlie nằm chờ quyết định cuối cùng của tòa án và không chữa trị - thời gian quý báu đã trôi qua một cách uổng phí.

Dư luận khắp nơi đã bày tỏ sự bất bình với tòa án nước Anh và đứng về phía cha mẹ Charlie. Họ đã quyên góp được gần hai triệu Mỹ kim để trả tiền lộ phí đưa Charlie đi Mỹ, theo lời mời của Bác sĩ Michio Hirano trại Trung tâm Y khoa thuộc Trường Đại Học Columbia.

Ngày 24.7.2017, bố mẹ Charlie mỗi một, tuyên bố chấm dứt vụ tranh tụng tại tòa án để được quyền đưa con sang Mỹ trị bệnh, vì trước đó, Tòa Tối Cao nước Anh, có lẽ dưới áp lực của dư luận, đã cho phép BS Hirano tiếp xúc với Charlie để thẩm định về khả năng thành công của sự điều trị. Sau khi xem xét kết quả các phim ảnh MRI mới chụp, BS Hirano nói rằng tình trạng của Charlie đã trở nên trầm trọng hơn và thời điểm để cứu chữa đã trôi qua.

Người cha của Charlie, Chris Gard, xác định: *“Có một lý do đơn giản duy nhất để giờ đây việc điều trị không thể tiến hành. Đó là thời gian. Rất nhiều thời gian đã bị lãng phí. Bây giờ chúng ta đang ở tháng bảy, và đứa con đáng thương của chúng tôi đã bị bỏ nằm trong nhà thương mấy tháng không được chữa trị giữa chiều dài của thủ tục tranh tụng tại các tòa án.”*

Ngày 27.7.2017, một tòa án ở Anh đã chấp thuận, cho phép bệnh viện chuyển bé Charlie tới một cứu tế viện (hospice) để trải qua những ngày, hay giờ cuối cùng trong cuộc đời ngắn ngủi của bé mà không hề biết tới cái thế giới chung quanh đã tranh cãi ồn ào, náo nhiệt về bé, về sự sống và sự chết của bé.

Ngày hôm sau, 28.7, một người thay mặt cha mẹ Charlie Gard loan báo bé đã chết sau khi bị rút ống thở, theo phán quyết của tòa án. Chú bé Charlie đã viếng hành tinh này một cách lặng lẽ, và sau một thời gian ngắn đã ra đi một cách lặng lẽ.

- Bé không trông thấy gì trên mặt đất này, cũng không nghe được âm thanh nào trong thế giới này. Nhưng bé đã được hàng triệu người biết đến và quan tâm, trong đó có những người nhiều quyền lực nhất trong số bảy tỉ con người của nhân loại. Và đã không ai giúp được gì cho bé. Bé Charlie đáng thương!
- Bé Charlie đã ra đi, rời khỏi thế giới này, cũng lặng lẽ như khi đến. Nhưng, những người ở lại sẽ còn tiếp tục nói tới bé, tranh cãi về bé, hay nhân danh bé.
- Bé Charlie đã làm cho những người đạo đức (thật) lẫn đạo đức giả trong cái thế giới vô đạo đức này phải lên tiếng, phải lộ mặt ra. Bé đã phơi bày bề trái của hệ thống y tế được xã hội hóa mà nhiều người coi như kiểu mẫu để các nước khác học hỏi và bắt chước.

-
- Có thể nói sau nước Anh, Hoa Kỳ là nước quan tâm tới chuyện bé Charlie nhiều nhất vì có nền y học tiên tiến nhất thế giới nhưng có hệ thống bảo hiểm sức khỏe nhiều khuyết điểm, đang cần thay đổi.

Năm ngoái, ông Donald Trump ra ứng cử tổng thống Mỹ mà lời hứa quan trọng nhất với cử tri là “bãi bỏ và thay thế Obamacare” (repeal and replace Obama care). Sau khi trở thành tổng thống, ông đã giữ lời hứa và đưa bộ dự luật “repeal and replace” sang Quốc Hội mà cả Hạ Viện lẫn Thượng Viện đều do Đảng Cộng Hòa kiểm soát, tưởng sẽ được thông qua dễ dàng.

Sự thật đã không phải như vậy. Ngoài sự chống đối dữ dội của Đảng Dân Chủ vì lý do chính trị, đã có những ý kiến khác nhau ngay trong nội bộ Đảng Cộng Hòa, **cũng vì lý do chính trị**. Bộ dự luật “hủy bỏ và thay thế” Obamacare, sau khi được Hạ Viện thông qua một cách khó khăn đã nằm chết tại Thượng Viện. Que sera, sera? Biết ra sao, ngày sau?

- Nhân vụ bé Charlie bên nước Anh, nhiều người Mỹ đã lên tiếng cảnh cáo về sự nguy hiểm và bất nhân của hệ thống y tế “quốc doanh” độc quyền, trong đó thân nhân không có quyền quyết định về sự sống và sự chết của người bệnh, mà là nhà nước, “người” duy nhất chi trả tiền chữa bệnh cho dân.
- Cũng nhân vụ bé Charlie, một “bộ mặt khó coi” khác của xã hội Mỹ đã bị phơi bày ra: “pro-choice”, quyền chọn lựa của nữ giới. Sau “phán quyết lịch sử” của Tối Cao Pháp Viện Hoa Kỳ năm 1973 về vụ Roe chống Wade, hợp pháp hóa việc phá thai tại Mỹ, hàng triệu thai nhi đã bị hủy diệt mỗi năm do quyết định của người mẹ để tránh một sự “phiền hà”, nhân danh quyền chọn lựa: không thích có con.

Thật đơn giản. Việc phá thai còn được một tổ chức hợp pháp điều hành dưới cái tên hay đẹp: Planned Parenthood (Kế-hoạch-hóa Gia đình), được công quỹ tài trợ hơn nửa tỉ Mỹ-kim mỗi năm và được miễn thuế với lý do hội bất vụ lợi.

Đối kháng với “chủ nghĩa pro-choice” là “chủ nghĩa pro-life” (phù sinh). Nhóm này hoạt động khá mạnh để vận động dư luận chống lại những sự phá thai bừa bãi, vô đạo đức.

Thống kê năm 2014 cho biết trong hơn chín triệu vụ phá thai kín có 350 ngàn vụ là các cô gái vị thành niên. Năm 2015, một cuốn video về những vụ phá thai tàn ác được phổ biến cho thấy các thai nhi đã bị cắt ra từng mảnh và moi ra khỏi bụng mẹ tại các phòng phá thai kín của Planned Parenthood. Phải chăng vì vậy mà vài bệnh viện phá thai và nhân viên của Planned Parenthood đã trở thành mục tiêu của những vụ bạo động khiến các thủ phạm đã phải ra tòa lãnh án?

Nhưng, những cuộc vận động tích cực của nhóm “pro-life” có lẽ đã cứu mạng được nhiều thai nhi, có thể sẽ trở thành vĩ nhân, bác học, hay nghệ sĩ tài danh. Nhiều phụ nữ có ý định phá thai đã thức tỉnh và thay đổi ý kiến khi được biết những sự thật khủng khiếp trong thủ thuật lấy cái bào thai ra khỏi bụng người mẹ, và những hậu quả lâu dài về tâm linh cũng như sinh lý đối với người mẹ.

Trong cuộc bầu cử năm 2016, Planned Parenthood đã đóng góp 50 triệu đô cho ứng cử viên Hillary Clinton, luôn luôn lớn tiếng ủng hộ *pro-choice*. Nay, Planned Parenthood đang gặp khó khăn vì TT Donald Trump đã cắt giảm phần lớn ngân sách tài trợ cho tổ chức “Kế hoạch hóa Gia Đình” giả hiệu này.

Vụ bé Charlie bên Anh vừa xảy ra lại gián tiếp giáng vào Planned Parenthood một đòn nữa về đạo lý. Thật vậy, tình thương của cặp vợ chồng Chris Gard và Connie Yates dành đứa con thiếu may mắn của họ đã làm xúc động hàng triệu con tim trên mặt đất này và nêu một tấm gương sáng ngời về sự quý báu vô giá của sinh mạng một con người. Bé Charlie Gard đã ra đời với một căn bệnh ngặt nghèo bất trị, mà dù có loại thuốc mới có thể giúp cho em thoát chết thì chắc cũng là một phế nhân. Nhưng cha mẹ của em vẫn thương yêu con và muốn con sống, bất kể hậu quả ra sao. Và, họ đã chiến đấu bằng tất cả khả năng, sức lực, và phương tiện chống lại những kẻ nhân danh quyền lực của đảng Thế Tôn muốn con họ phải chết.

Một cuộc chiến đấu ĐẸP làm sao! Và, dù họ đã thua, nhưng phần vinh quang đã dành cho họ. Kẻ thắng đã phải nhận sự luận tội của công luận và tòa án lương tâm.

Những kẻ theo “chủ nghĩa pro-choice” lý luận rằng họ có toàn quyền quyết định trên thân thể của họ. Nhưng, cái thai nhi trong bụng họ không phải là một phần thân thể của người phụ nữ. Người phụ nữ đã sinh ra đời với cái tử cung rỗng không. Cái thai nhi là một Con Người khác đã có mặt trong đó do một sự cấu tạo huyền bí và thiêng liêng, không phải chỉ là hậu quả ngẫu nhiên sau sự giao hợp giữa hai con vật. Hơn nữa, luật pháp các xã hội văn minh định nghĩa con người có từ ngày lọt lòng mẹ là không hợp lý. Về phương diện khoa học và thần học, đời sống của một con người phải được định nghĩa là bắt đầu từ lúc thành thai.

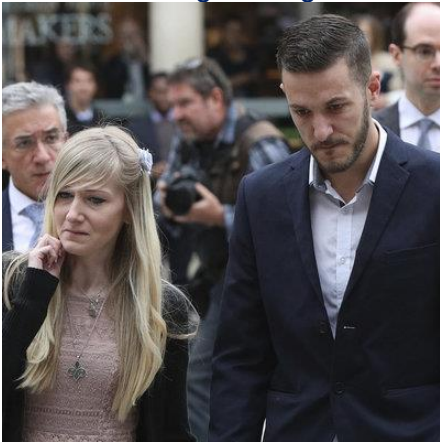
Đây là cuộc tranh luận sẽ không bao giờ chấm dứt. Và, bé Charlie Gard đã gọi về lương tâm đang đi vắng trong mỗi con người.

Hà Minh Lý? Hà Minh Lý?

Ký Thiệt

Bé Charlie đáng thương.

Cha mẹ bé Charlie không muốn con chết